

[Fogh Rasmussen]

re gennemgribende omorganisering af den almennyttige boligsektor, som også indebærer, at der blev pålagt de enkelte afdelinger et endnu større økonomisk ansvar. De to ting hænger for os altid sammen, som jeg også flere gange har været inde på her i dag. Derfor kan man altså ikke bare tage den ene ting uden også at tage den anden ting.

Jeg tror, vi skal betragte dette lovforslag, som et meget vigtigt skridt i en videreudvikling af beboerdemokratiet. Det kan gøre, at vi indhøster nogle erfaringer, som vi kan drage nytte af de kommende år, når vi skal vurdere, hvordan det fremover skal udvikle sig.

Albrechtsen (VS):

Jeg må sige, at jeg synes, hr. Kaj Poulsen for noget op i anledning af mine bemærkninger i første runde, men den beskrivelse af den debat, der har fundet sted, som hr. Kaj Poulsen kom med i anden runde, kan jeg for så vidt tilslutte mig. Den var helt korrekt.

Det, jeg anfægtede, var kun bemærkningerne om, at det skulle have været ude til debat blandt beboerne på beboermøderne, som der var nogle der oplyste i første runde. Det har det stort set ikke kunnet nå at komme. Men det er korrekt, som hr. Kaj Poulsen beskriver det, det har været drøftet i Boligselskabernes Landsforenings kredse, og det er jo udmærket.

Det var i det hele taget udmærket, at Boligselskabernes Landsforening samarbejdede med Lejernes Landsorganisation og satte denne demokratidebat i gang. Der, hvor svipseren kom – efter min opfattelse – var, da man på et for tidligt tidspunkt afleverede denne opsummering, som boligministeren så konkret udmøntede i dette forslag om, at kommunalbestyrelsen skal kunne hindre det beboervalgte flertal i selskaberne.

Der var nogle bemærkninger om VS' forslag, men det, der er væsentligt at hæfte sig ved – det er jeg da enig med hr. Pelle Voigt i – er det flertal, der tilsyneladende tegnede sig for beboerflertallet. Det er jo afgjort et skridt i retning af VS-forslaget.

Jeg vil foreslå hr. Kaj Poulsen, at vi – også ude omkring i byggerierne – fortsætter denne drøftelse, så den når ud til beboerne også, og så vi får gennemført det langsigtede perspektiv, som socialdemokratiet og VS gi-

vetvis er helt enige om, nemlig indførelsen af et beboerdemokrati, således som det fungerer i de almennyttige andelsboligforeninger.

En kort bemærkning til ministerens svar. Det lykkedes heller ikke i denne omgang ministeren at forklare mig, hvorfor man ikke vil forøge den almennyttige byggekvote. Der kom en lidet elegant bemærkning om, at man svarer på en måde, som svarer til spørgsmålene. Jeg har stillet nogle præcise spørgsmål, der bl.a. var ledsaget af nogle beregninger. Disse beregninger har jeg endnu ikke kunnet få halet en kommentar ud af boligministeren til. Disse beregninger viser – det må jeg i hvert fald holde fast på, så længe boligministeren ikke har kunnet anfægte dem – at der faktisk kun er fordele ved at igangsætte mere almennyttigt byggeri. Der er kun fordele, men der er måske den politiske ulempe for en borgerlig boligminister, at det er med til at dreje samfundet i en mere solidarisk retning, som borgerlige partier ikke bryder sig om. Der ligger problemet. Problemet er ikke det økonomiske.

Lige til slut en bemærkning om dette med byggeriet i den private sektor, som man påstår vil tage så gevaldig et opsving. Der blev nævnt 30.000 boliger. Det bliver der næppe tale om. Efter Kreditforeningen Danmarks skøn bliver der formentlig 28.000, altså noget mindre, og det beror endda på, at renten ikke stiger osv. Jeg er ganske enig med hr. Kaj Poulsen i den betragtning, at de, der har brug for boligerne, jo ikke får løst deres problemer gennem den beskedne forøgelse af det private parcelhusbyggeri, som der måske bliver tale om. Skal problemerne for de dårligst stillede, for dem, der rammes af bolignøden, løses, er det byggekvote, ungdomsboligkvotaen og den almennyttige byggekvote, der skal sættes op.

Boligministeren (Bollmann):

Jeg har et par bemærkninger til hr. Kaj Poulsen. Jeg synes, det er væsentligt at understrege, at i den socialdemokratiske regerings tid satte man et minimum på 1.000 enheder i den almennyttige boligmasse, der specielt skulle indrettes til ældre og handicappede. Vi kan konstatere, at vi i dag er langt over det tal, så også på det område er man fulgt med udviklingen. Det viser sig rent faktisk, at boligselskaberne bygger op til